

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Burduja Iurie cu avocatul său Brăteanu Veaceslav, de către avocatul Bobeica Calin în numele inculpatului Jomiru Victor și de către inculpatul Varzari Alexei prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Varzari Alexei XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Burduja Iurie XXXXX născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Jomiru Victor XXXXX născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

10.02.2016 – 09.11.2016 (prima instanță);

08.12.2016 – 10.10.2017 (instanța de apel);

04.01.2018 – 03.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 09 noiembrie 2016, inculpații Varzari Alexei, Burduja Iurie și Jomiru Victor au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, stabilindu-le pedepse sub formă de închisoare:

- lui Varzari Alexei pedeapsa de 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Burduja Iurie pedeapsa de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Jomiru Victor pedeapsa de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Varzari Alexei la data de 13 ianuarie 2016, aproximativ la ora 22:30, împreună cu inculpații Burduja Iurie, Jomiru Victor și partea vătămată Cracovețchi Sergiu, aflându-se la domiciliul său, situat în satul Mașcăuți, raionul Criuleni, sub pretextul restituirii unei datorii de la Cracovețchi Sergiu, datorie care nu a fost recunoscută de către ultimul, i-au aplicat acestuia lovituri cu palmele peste față, după care i-au cerut să urce în automobilul de model „Opel Corsa” cu n.î. XXXXX, unde partea vătămată, percepând amenințarea ca reală de teama să nu fie maltratat, contrar voinței sale, a urcat în automobil și s-au deplasat la marginea satului Mașcăuți, unde în continuarea acțiunilor lor infracționale, i-au mai aplicat câteva lovituri cu pumnul în față, după care cu o funie l-au legat de corp, l-au târât din urma automobilului, după care l-au ridicat de jos și l-au urcat în portbagajul automobilului și l-au transportat la ieșirea din satul Mașcăuți în direcția orașului Criuleni, unde ajunși la podul deasupra râului Răut, l-au scos pe Cracovețchi Sergiu din portbagajul automobilului și l-au legat cu funia de gât și amenințându-l cu aplicarea forței fizice, i-au solicitat să sară de pe pod, unde ultimul, împotrivindu-se, l-au tras în râu și l-au impus să bea apă, după care din nou i-au aplicat câteva lovituri cu pumnii în față și iarăși l-au urcat în portbagajul automobilului și s-au deplasat la domiciliul inculpatului Varzari Alexei, după care i-au permis să plece.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost calificate în baza art. 164 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, adică răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane, din interes material.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Digor Filip în numele inculpatului Jomiru Victor, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Jomiru Victor să fie achitat argumentând prin faptul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea, vinovăția acestuia nu este dovedită, declarațiile părții vătămate precum și alte probe puse la baza condamnării nu au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

A mai indicat că fapta reținută de organul de urmărire penală, în sarcina inculpaților nu conține elementele obligatorii ale componenței infracțiunii de răpire a persoanei (latura obiectivă) și anume, nu conține nimic referitor la faptul că partea vătămată a fost capturată. Inculpații nu au capturat și nu au urcat pe nimeni prin înșelăciune și constrângere fizică în automobilul ce-i aparține lui Varzari Alexei.

Mai mult, a menționat că învinuirea înaintată inculpaților este una neclară și incompletă, adică dubioasă, care a afectat dreptul inculpaților de a ști pentru ce fapte sunt acuzați, adică dreptul la apărare.

La fel, apelantul a indicat că făcând o analiză mai profundă a conținutului rechizitoriului și a declarațiilor părții vătămate, a observat un șir de dubii în ce privește vinovăția lui Jomiru Victor. În învinuirea formulată inculpaților în rechizitoriu și anume inculpatului Jomiru Victor, el figurează în rechizitoriul la cauza penală nr. 2016210021 întocmit în procuratura Criuleni, ca parte vătămată, învinuirea formulată inculpaților în rechizitoriu, contravine prevederilor art. 6 alin. (3), lit. a) din CEDO și jurisprudenței CtEDO la acest articol.

A menționat că în ședința de judecată, atît așa zisa parte vătămată Cracovețchi Sergiu cît și martorii Cenușa Grigore și Jomiru Maria n-au depus careva declarații în ce privește vinovăția lui Jomiru Victor în săvîrșirea infracțiunii ce i se incriminează, cu atît mai mult partea vătămată Cracovețchi Sergiu în ședința a declarat că Jomiru Victor nu la jignit cu nimic și careva pretenții față de el nu are.

Apelantul a indicat că conform legislației în vigoare, ca bază la emiterea sentinței se iau declarațiile date în ședința de judecată și toate dubiile, iar în cauza dată sunt o sumedenie, în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului Cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Mai mult, apelantul a dorit să atragă atenția instanței de apel la un caz ieșit din comun, și anume la fabricarea dosarului în cauză, a indicat că la întocmirea procesului – verbal de audiere a părții vătămate Cracovețchi Sergiu, la data de 14 ianuarie, în localul satului Mascuți, ignorînd prevederile legislației Republicii Moldova, ținînd cont de faptul că Cracovețchi Sergiu este minor, a fost interogat în lipsa avocatului, pedagogului și a reprezentantului legal și conform art. 251 dacă acestea sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

3.2 Inculpatul Burduja Iurie solicitînd casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Burduja Iurie să fie achitat argumentînd prin faptul că instanța de fond a apreciat greșit probele prezentate de partea acuzării. Or, potrivit declarațiilor date în instanța de fond de către partea vătămată Cracovețchi Sergiu se constată că nu există faptul săvîrșirii infracțiunii de către inculpați. În ce privește criticele aduse de către instanța de fond asupra poziției diferite a părții vătămate de cea avută în cadrul urmăririi penale, a menționat că sunt vădit ilegale. Or, atît apărătorii inculpaților cît și reprezentantul părții vătămate au făcut referire expres la anumite circumstanțe importante care înlătură integral aceste critici ale instanței de fond. Așadar, partea vătămată Cracovețchi Sergiu nu poate citi și nici scrie. La întrebările acordate față de Cracovețchi în instanța de fond – dacă a citit partea vătămată declarațiile consemnate în procesul verbal de audiere, ultimul a răspuns că acestea erau scrise și că lui i s-a indicat să se semneze fără a i se da citire conținutului. Mai mult ca atît, în momentul cînd i s-a dat spre semnare procesul verbal de audiere, partea vătămată nu era însoțit de reprezentantul legal, pedagog. Privitor la martorii Cenușa Grigore și Jomiru Măria, apelantul a menționat că aceștia la fel au declarat în instanță că declarațiile erau deja scrise și i-au fost aduse spre semnare la domiciliu de către o persoană necunoscută care i-a comunicat că

trebuie să semneze. Martorii sus menționați fiind audiați în instanța de fond au dat declarații, însă declarațiile date de aceștia nu pot constitui probe în vederea demonstrării vinovăției inculpaților.

3.3 Inculpatul Varzari Alexei solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Varzari Alexei să fie achitat argumentând prin faptul că organul de urmărire penală a audiat în calitate de parte vătămată pe Cracovețchi Serghei, persoana care sa prezentat în lipsa oricărui act de identitate - persoana respectivă nu dispune de buletin de identitate sau de pașaport. Doar după implicarea reprezentantului acestuia Roșca V. (avocat), primăria satului Mașcăuți i-a eliberat o adeverință (dar după data audierii la 05.02.16), prin care se constată că Cracovețchi Serghei, născut la 22.10.1993, nu dispune de actul de identitate. Totodată, partea vătămată este analfabetă - nu poate scrie și a citi, în astfel de circumstanțe nu este clară poziția omisă atât de OUP cât și din partea instanței cum a fost posibil, ca cel din urmă fie să scrie depozițiile sale, fie să le cunoască prin citirea acestora, dacă nu este capabil să verifice autenticitatea textului.

A considerat că organul de urmărire penală urma să invite pentru a asista la audieri, fie un reprezentant legal al părții vătămate, sau un reprezentant al autorității publice locale, în care partea vătămată are încredere.

Mai mult, a indicat că nu corespunde în totalitate adevărului faptul că partea vătămată a fost legat de mâini și târâtă cu automobilul. Partea vătămată după cum a și declarat în fața instanței a participat la tractarea cu funia a mijlocului de transport de pe acostament pe carosabil. La fel și acțiunile ulterioare nu sunt încadrate în norma imputată, pe motiv că din declarațiile inclusiv și a părții vătămate au avut loc doar altercații reciproce verbale, cu aplicare loviturilor, însă, fără a impune careva maltratări față de victimă, atât cu funia cât și de altă natură.

Apelantul a mai indicat că, atât pe parcursul acestor evenimente, cât și ulterior, partea vătămată nu a fost limitată în libertatea sa de a circula, după cum sa declarat, victima fără a fi silită de nimeni, a venit la domiciliu inculpatului Varzari A., cu toții au consumat băuturi alcoolice, au ieșit și au mers cu automobilul, la întoarcere victimei i sa propus să se deplaseze spre stația de alimentare cu benzină, la care ultima a refuzat, ulterior „persoana răpită” merge la domiciliul „agresorului”, continuă să consume băuturi în beciul acestuia, fără a fi însoțit de cineva, se deplasează la domiciliu său, după care se întoarce (la răpitorii săi) continuând să consume alcool încă în decurs de 1 oră, după care pleacă acasă. Toate împrejurările relatate denotă că, fapta imputată inculpatului Varzari Alexei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii stabilită la art. 164 Cod penal, iar la caz și elementele prevăzute de alin. (2) lit. e) și f). Potrivit filei din dosar, nr. 39 de audiere a bănuitului/inculpat Varzari A., dar și din declarațiile acestuia din urmă a rezultat că, la 14.01.16, persoana în cauză a fost audiată de la început în lipsa avocatului - care sa prezentat peste 20 min., audierea a avut loc inițial de o

persoană de gen feminin, iar mai apoi de o altă persoană de gen masculin, motivând prin faptul că primul ofițer de urmărire penală urma să preia minorul de la grădiniță.

La fel, apelantul a mai indicat că în favoarea sa inclusiv este și raportul de examinare medico - legală nr. 20 (f. d. 125), din 15.01.2016, potrivit căruia leziunile corporale stabilite la partea vătămată sunt - vătămări neînsemnate. Totodată, procesul-verbal de terminare a urmăririi penale cât și rechizitoriul din 09.02.16, nu au fost înmânate contra semnăturii apelantului Varzari A., pe când pe partea verso a acestuia (f. d. 185), există ora finisării 17:00. La caz, nu este clară poziția acuzatorului de stat cum a fost finalizată audierea învinuitului la ora 17:00, pe când în aceeași zi, partea vătămată la ora 10:00, a depus explicațiile sale la organul de urmărire penală, iar cel din urmă cu ziua de 09.02.16, remite cauza în instanța de judecată.

A mai indicat că potrivit declarațiilor oferite în instanța de judecată (f.d. 215), dar și din conținutul răspunsurilor oferite acuzatorului de stat, instanței de judecată, apărătorilor, a declarat la etapa de urmărire penală că beneficiind de dreptul constituțional refuză de a da declarații. Indicând că din procesul-verbal de audiere din 14 ianuarie 2016, posibil că au participat - ofițerul de urmărire penală, bănuitul și apărătorul, însă, asupra procesului-verbal sunt aplicate 4 (patru) semnături, fără a menționa cine este autorul lor. Pe următoarele pagini numărul de semnături este în scădere - la pag. 2 sunt 3 semnături, iar deja ultima pagină are doar două semnături.

Sa mai invocat de apelant că, din textul procesului-verbal a rezultat că de fapt „răpit” a fost Jomiru Serghei și nu Cracovețchi Serghei, fapt care la fel a fost ignorat de instanța de judecată.

Instanța de fond nu s-a expus asupra aprecierii depozițiilor martorilor Cenușa Grigorie și Jomiru Măria, nu a consemnat probele (materialele cauzei) la care se referă în descriptivul deciziei sale și inclusiv pe care își întemeiază soluția adoptată.

În concluzie a indicat că, dacă se admite că au avut loc altercații dintre doi tineri, fapta imputată nici pe de parte nu întrunește norma penală adusă ca învinuire. După cum a declarat anterior, nu poate o parte pretins răpită să fie răpită în circumstanțele care au fost stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare. Este o calificare vădit greșită și care nu se încadrează în norma legală imputată apelantului Varzari A.. Potrivit declarațiilor inculpatului vizate la fila dosarului nr. 57-61 volumul II, se constată că au avut loc altercații de ordin verbal, fizic, acțiuni posibil violente, însă, răpirea în sensul legal, dar și lingvistic nu sa constatat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că în contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării

inculpaților, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită cu certitudine prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Instanța de apel a menționat că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpații Varzari A., Burduja I. și Jomiru V. și semnele componente de infracțiune prevăzute la articolul 164 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal: răpirea unei persoane, săvârșită de mai multe persoane, din interes material.

Se consideră corectă soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpaților, aceasta fiind în limitele legii.

La soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61 și 75 Cod penal, astfel pedeapsa penală este aplicată în limitele legii.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpaților și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit articolului 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

Instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că scopul pedepsei se v-a obține prin privarea de libertate a inculpaților Varzari A., Burduja I. și Jomiru V..

Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu sa constatat.

Motivele invocate în apeluri reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Astfel, versiunea inculpaților, susținută în instanța de judecată și de partea vătămată Cracovețchi S., nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției inculpaților Varzari A., Burduja I. și Jomiru V. nu echivalează cu achitarea acestora, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea lor la săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat ca veridice declarațiile părții vătămate prezentate la urmărirea penală (vol. I, f.d. 4, vol. II, f.d. 32), dat fiind că se coroborează cu probatoriul administrat.

Modificarea acestor declarații sau renunțarea la ele în ședința de judecată de către partea vătămată nu constituie temei legal de a le considera nule.

Contradicțiile esențiale depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale nu pot fi interpretate în favoarea inculpaților, deoarece se dă întâietate ultimilor, care se coroborează cu majoritatea probelor prezentate în sprijinul învinuirii, în special raportul de expertiză medico-legală nr. 20 din 19 ianuarie 2016 (vol. I, f.d. 125-126) și raportul de expertiză medico-legală nr. 29 din 03 februarie 2016 (vol. I, f.d. 144-146), care, în ansamblu, cu probele menționate

sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice, care demonstrează participarea inculpaților la infracțiunea imputată.

Instanța de apel a evidențiat că, conform ordonanței de începere a urmăririi penale din 09 iunie 2016, în privința lui Cracovețchi S. a fost pornită o cauză penală de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolului 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, iar conform ordonanței din 31 ianuarie 2017 acesta este recunoscut în calitate de bănuț.

În atare situație, nu poate fi plauzibil argumentul părții apărării, precum că partea vătămată Cracovețchi S. a dat declarații mincinoase în procesul - verbal de sesizare pentru săvârșirea unei infracțiuni din 14 ianuarie 2016 (vol. I, f.d. 4) și în procesul - verbal de audiere a părții vătămate din 14 ianuarie 2016 (vol. II, f.d. 32), or, în privința lui Cracovețchi S., în baza articolului 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, nu există o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Ordonanța din 31 ianuarie 2017 nominalizată nu echivalează cu o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, astfel nu reprezintă temei pentru dezvinovățirea inculpaților.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că nu există temeiuri de a interveni în sentință.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Bobeica Calin în numele inculpatului Jomiru Victor, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie achitat de învinuirea ce i se impută în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal invocând:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- atît la urmărirea penală cît și în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe veridice care ar demonstra vinovăția lui Jomiru Victor;

- fapta reținută de organul de urmărire penală, în sarcina inculpaților nu conține elementele obligatorii ale componenței infracțiunii de răpire a persoanei (latura obiectivă) și anume: nu conține nimic referitor la faptul că partea vătămată a fost capturată;

- din declarațiile părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată în raport cu rechizitoriul reies mai multe dubii în ce privește vinovăția inculpatului Jomiru Victor;

- învinuirea formulată contravine art. 6 CEDO și jurisprudenței CtEDO;

- în ședința de judecată cât și la etapa urmăririi penale, partea vătămată cât și martorii Cenușa Grigore și Jomiru Maria nu au depus declarații în ce privește vinovăția lui Jomiru Victor în săvârșirea infracțiunii ce i se încredințează, mai mult, partea vătămată în ședința a declarat că Jomiru Victor nu a jignit cu nimic și careva pretenții față de acesta nu are;

- la întocmirea procesului – verbal de audiere a părții vătămate, la data de 14.01.2016, fiind ignorate prevederile legislației, ținând cont de faptul că partea vătămată este minor, a fost interogat în lipsa avocatului, pedagogului, psihologului și reprezentantului legal, fiind instigat să dea declarații eronate în raport cu declarațiile sale în cadrul ședinței de judecată unde a fost audiat conform procedurii;

- instanța de judecată urma să rețină că:

- la domiciliul lui Varzari Alexei, partea vătămată a venit singur fără a fi forțat;

- partea vătămată se afla în astfel de împrejurări în care i-a permis să se retragă în orice moment de la domiciliul inculpatului, sau să apeleze pe mama sa sau fratele său;

- partea vătămată a declarat că: unele zgârieturi apărute pe mâinile sale sunt datorate faptului căderilor și eforturilor depuse pentru a trage cu funia automobilul, a mai indicat că nimeni nu l-a forțat să tracteze automobilul, funia nu a fost agățată forțat, doar fiind aplicată pentru a retracta automobilul, depozițiile oferite anterior în cadrul urmăririi penale, au fost depuse după consultările cu avocatul de a agrava situația inculpatului pentru ca ultimul să renunțe la pretinsa datorie, după ce au tractat automobilul au plecat la râul „Răut” pentru a spăla îmbrăcămintea, în acel moment au început să se certe, și-au aplicat ambii lovituri, a căzut în râu din cauza că a servit băuturi alcoolice excesiv;

- organul de urmărire penală urma să invite pentru a asista la audierile părții vătămate minore un reprezentant legal sau un reprezentant al autorității publice locale, pe motiv că partea vătămată este agramată, nu știe a citi și a scrie, astfel nu este clar cum a fost capabil să verifice autenticitatea declarațiilor sale date la organul de urmărire penală;

6.2 Inculpatul Burduja Iurie neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, indicând că nu au fost audiați martorii, prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie achitat de sub învinuirea ce i se impută în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal invocând:

- prima instanță a apreciat greșit probele;

- potrivit declarațiilor date în ședința de judecată în prima instanță de către partea vătămată, se constată că nu există faptul săvârșirii infracțiunii de către inculpați;

- critiquele aduse de prima instanță asupra poziției diferite a părții vătămate de cea avută în cadrul urmăririi penale, menționează că sunt vădit ilegale;

- partea vătămată nu poate citi și nici a scrie, la întrebările acordate față de el în prima instanță – dacă a citit declarațiile consemnate în procesul – verbal de audiere, ultimul a indicat că acestea erau scrise și că lui i s-a indicat să se semneze fără a i se da citirii conținutului, el ne fiind însoțit de reprezentantul legal sau pedagog;

- martorii Cenușa Grigore și Jomiru Maria, în instanță au declarat că declarațiile lor erau deja scrise, lor li s-au adus doar spre semnare la domiciliu de către o persoană necunoscută;

6.3 Inculpatul Varzari Alexei indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie achitat de sub învinuirea ce i se impută în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal invocând:

- motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel a examinat cauza penală cu imparțialitate și manifestând o atitudine subiectivă;

- partea vătămată s-a deplasat de unu singur la domiciliul său, iar ulterior a revenit la domiciliul recurentului;

- partea vătămată s-a constatat că nu poate citi și a scrie, iar declarațiile inițiale acestuia, au fost modificate și prezentate organului de urmărire penală la 09.02.2016 fiind autentificate de autoritatea publică locală, a fost audiată în lipsa actelor de identitate – partea vătămată, nu dispune de buletin de identitate, iar evenimentele au avut loc în anul 2014 și nu 2016 cum indică colegiul;

- colegiul eronat a interpretat circumstanțele speței, la dosar fiind anexate declarațiile părții vătămate din 09.02.2016, declarații modificate și autentificate de autoritatea publică locală, însă atât organul de urmărire penală cât și procurorul nu au considerat necesar de a le cerceta, ignorând prevederile procedurale a remis cauza în instanța de judecată, astfel, este greșită poziția colegiului precum că depozițiile părții vătămate au fost modificate doar în prima instanță, însă, partea vătămată încă la etapa de urmărire penală și-a modificat poziția;

- instanța de judecată nu s-a expus asupra declarațiilor modificate la etapa de urmărire penală, nu s-a expus din care motive nu sunt luate în considerație declarațiile modificate;

- din materialele cauzei rezultă că la etapa de urmărire penală, prin declarațiile din 09.02.2016, partea vătămată a declarat că nu a fost răpită de recurent, ulterior în cadrul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, partea vătămată a mai declarat că, la 13.01.2016, benevol sa prezentat la domiciliul recurentului, la

propunerea recurentului, benevol s-a urcat în mașină prin ușa din spate, nu a fost tractat din spatele automobilului, careva zgârieturi au apărut când au restabilit automobilul derapat împreună cu alte persoane;

- în cazul răpirii, partea vătămată a avut posibilitatea să se retragă din custodia răpitorilor, or, ulterior, venind la domiciliul recurentului, partea vătămată a mers de unul singur la domiciliul său, iar peste o oră a revenit;

- instanța de apel nu a audiat martorii și nici nu s-a expus pe subiectul declarațiilor lor;

- instanța de apel în procesul – verbal al ședinței de judecată nu a consemnat probele (materialele cauzei, declarațiile martorilor);

- la adoptarea sentinței, instanța de judecată în partea descriptivă trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;

- la pronunțarea sentinței de condamnare cu sintagma – este învinuit, instanțele naționale sfidează normele materiale, prin neconstatarea faptei, ca fiind dovedită;

- atât prima instanță cât și instanța de apel a indicat: „acțiunile inculpaților se încadrează în baza art. 164 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, ... tentativa de furt, după indicii calificativi: ...răpirea unei persoane.”, astfel se constată că decizia este identică cu sentința, fără a efectua o analiză a frazei, prin corectarea ei din partea colegiului, astfel, concluzionează că, textul din decizia instanței de apel a fost preluat din altă cauză;

- în pct. 17 din decizie este redat; „față de lucrul judecat în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului Gortolomei R., astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CtEDO, astfel, indică că este o sfidare directă și rușinoasă față de valorile Europene;

- partea vătămată nu formulează obiecții către recurent, nu se consideră că a fost răpit sau prejudiciat, se recunoaște că au avut loc altercații însă nu răpirea;

- în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, colegiul l-a întrebat pe partea vătămată de cine concret a fost răpit, ultimul indicând că nu a fost răpit;

- indică că tatăl său a decedat în 2003, mama sa este invalidă, inculpatul Varzari Alexei fiind unica persoană care are grijă de ea.

7. La recursurile ordinare declarate de către inculpații Burduja Iurie, Varzari Alexei și de către avocatul Bobeica Calin în numele inculpatului Jomiru Victor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință partea vătămată, prin care a manifestat dezacordul cu sentința primei instanțe și cu decizia instanței de apel, a solicitat admiterea recursurilor cu emiterea unei decizii prin care inculpații să fie achitați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, motivând prin faptul că:

- depozițiile date de partea vătămată la etapa de urmărire penală, la 03.02.2016, au fost modificate și autentificate de autoritatea publică locală, prin prezentarea lor organului de urmărire penală și a procurorului la 09.02.2016;

- poziția instanțelor de a lua în considerare depozițiile părții vătămate date la etapa de urmărire penală, apreciind critic depozițiile date în ședința de judecată, este eronată, pe motiv că, nu a cunoscut conținutul procesului – verbal de audiere bazându-se pe încredere în cele declarate de ofițerul de urmărire penală și pe avocat, cunoscând textul din procesul – verbal nu era să semneze;

- nu se consideră ca parte vătămată, nu a fost răpit de nimeni;

- la data de 13/14 ianuarie 2016, de unul singur și benevol a venit la domiciliul lui Varzari Alexei, la fel, benevol a urcat în automobil, pe parcursul serii din 14 ianuarie 2016 a dispus de posibilitatea de a se retrage din cercul inculpaților;

- instanțele de judecată au ignorat în mod direct principiul unui proces echitabil;

- după ce a depus depozițiile în calitate de parte vătămată, la Judecătoria Criuleni, în privința ultimului, Procuratura Criuleni a inițiat o cauză penală pentru depoziții false, astfel, organul de urmărire penală consideră depozițiile ca fiind false, pe când învinuirea adusă inculpaților se bazează pe aceste depoziții false;

7.1 La recursurile ordinare declarate de către inculpații Burduja Iurie, Varzari Alexei și de către avocatul Bobeica Calin în numele inculpatului Jomiru Victor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a mai depus referință procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, a solicitat inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate, motivând prin faptul că, instanțele inferioare au constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorilor.

A mai indicat că, recurenții de fapt î-și motivează contestațiile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

8.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Bobeica Calin în numele inculpatului Jomiru Victor:

Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, în sensul că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, argumentele avocatului precum că, atât la urmărirea penală cât și în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe veridice care ar demonstra vinovăția lui Jomiru Victor în comiterea faptei reținute de organul de urmărire penală în sarcina inculpaților, nu conține elementele obligatorii ale componenței infracțiunii de răpire a persoanei, sunt niște declarații nefondate, ne argumentate, pe motiv că acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 207 – 213 vol. II), pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs apreciază critic temeiurile invocate de recurent precum că partea vătămată este minor și agramat și că a declarat ulterior că nu are pretenții față de inculpați, Colegiul penal lărgit constatând că sunt niște temeiuri ce nu corespund realității, or, partea vătămată avea 22 de ani, a putut semna de sine stătător actele la urmărirea penală, mai mult, procesele – verbale semnate de partea vătămată nu au fost contestate, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea actelor respective, cât ține de declarațiile părții vătămate, Colegiul penal lărgit indică că instanța de apel a combătut acest temei în decizia recurată (f.d. 214 v. II), Colegiul penal lărgit indicând că faptul că partea vătămată și-a schimbat declarațiile nu este un temei de apreciere a declarațiilor ulterioare și de respingere a primelor declarații, or, primele declarații colaborează cu probele din dosar iar declarațiile date ulterior nu colaborează nici cu o probă, mai mult, Colegiul penal lărgit, le apreciază ca o metodă de a scăpa inculpații de pedeapsa penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că nu există temeiuri de a casa decizia, mai mult, nu s-au stabilit erorile indicate de avocat sub aspectul încălcării art. 6 CEDO.

8.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Burduja Iurie:

Colegiul penal lărgit reține că recurentul nu a indicat nici un temei pentru declararea recursului ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs lecturând textul recursului constată că inculpatul solicită achitarea sa pe motiv că nu a săvârșit acțiunile infracționale de care este învinuit.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, argumentul inculpatului precum că prima instanță a apreciat greșit probele nu este un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit indică că motivul invocat de inculpat că potrivit declarațiilor din prima instanță a părții vătămate se constată că nu există fapta, este un temei declarativ, or, potrivit primelor declarații a părții vătămate (f.d. 32-33 v. I) atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat corect că există fapta săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Cât ține de argumentul invocat precum că martorii Cenușa și Jomiru au declarat în instanță că declarațiile lor erau deja scrise și ei doar au semnat, se apreciază critic, or, nici declarațiile părții vătămate și nici declarațiile martorilor Cenușa și Jomiru nu au fost contestate, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea actelor respective.

8.3 Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Varzari Alexei:

Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, în sensul că motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârei, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, argumentele invocate precum că partea vătămată nu poate citi și a scrie și că instanța de apel eronat a interpretat circumstanțele speței apreciind primele declarații ale părții vătămate, au fost analizate și combătute în prezenta decizie la pct. **8.1**.

Cât ține de temeiurile invocate precum că instanța nu s-a expus asupra declarațiilor modificate, că instanța de apel nu a audiat martorii și nu a consemnat probele, Colegiul penal lărgit le apreciază ca declarative ce nu corespund realității, or, instanța de apel s-a expus asupra acestor motive în decizia atacată (f.d. 134 – 135, 210 v. II) motivare pe care instanța de recurs o însușește ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal lărgit, mai indică că argumentele inculpatului referitor la faptul că în decizia instanței de apel sunt niște erori materiale, decizia este preluată din altă cauză și că este o sfidare directă și rușinoasă față de valorile Europene, sunt declarative, se constată că cuvintele „tentativa de furt” sunt niște erori materiale minore ce nu duc la schimbarea soluției în speța dată.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, mai mult, nu s-au stabilit erorile indicate de avocat și sub aspectul încălcării art. 6 CEDO.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Burduja Iurie cu avocatul său Brăteanu Veaceslav, de către avocatul Bobeica Calin în numele inculpatului Jomiru Victor și de către inculpatul Varzari Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 în cauza penală privindu-i pe **Varzari Alexei XXXXX, Burduja Iurie XXXXX și Jomiru Victor XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie